

Temps Pasqual - Cinquè diumenge

[Ac 14,21b-27](#)

[Ap 21,1-5a](#)

[Jn 13,31-33a.34-35](#)

On hi ha amor no hi calen les lleis...1. Una llarga, i no tan llarga, història passada Al poble de Déu li va costar anys i panyes saber conviure. Al nou Poble de Déu, que som nosaltres, ens costa molt saber conviure. Per més lleis que hi posin, ens manca **un motor** que faci moure tots els ressorts que tenim les persones. Si els 613 preceptes de la Llei Antiga, amb els seus 365 preceptes negatius i els seus 248 positius, no van servir del tot perquè aconseguissin una plena pau interior i exterior, és perquè la Llei en si mateixa és insuficient, per bé que sigui necessària, com són necessàries les declaracions dels Drets Humans, els Drets de la Dona, els Drets dels Infants i tots els drets haguts i per haver. I tot i amb això, cada vegada ens esparveren més les notícies sobre violacions dels drets humans. De la meua història passada a les escoles, recordo que en les reunions dels mestres i pares i mares de família, sempre sortia el tema de les "**motivacions**". Dèiem: *Aquests nens i nenes no estan motivats, aquest jove d'avui, llevat d'alguns casos excepcionals, no està motivat, i va amb la benzina de la il·lusió en la reserva, i en qualsevol moment pot quedar "tirat" en la carretera.* I, ja ho sabem, "motivació" ve de "motus" en llatí, que vol dir "moviment", ganes de moure's, de posar tots els recursos interiors en acció, de buscar i trobar, de fer...**2. El gran motor de l'amor** L'Evangelí d'avui, fent un salt cap endarrere en la història, quan ja hem celebrat la Pasqua, ens torna a situar Jesús al voltant de la taula del Sant Sopar, amb els seus deixebles i amics. És una escena d'un enorme gruix interior, com ho és tot comiat, com ho és quan un és conscient de l'hora que està vivint, quan veu l'ombra de la Creu tan allargada que penetra fins a la taula del Cenacle. És un capvespre de pa i vi, de sang i mort, de lliurar la vida i de **buidar el cap i el cor per amor**. Per això Jesús vol apuntalar, com si fossin claus, el seu missatge, el resum del seu Evangelí. Vol posar el motor del seu Evangelí en "punt zero". En la memòria del cor resten les paràboles, els miracles i signes, la ruta pels camins empolsegats del seu país. Li queda dir-nos el secret de per què "*va passar pel món fent el bé.*". És un nou manament, que no té cap regust de Llei. Curt, breu, clar i net: **estimar, estimar-nos**, provocar situacions on viure l'amor, capbussar-se en el cor de tota persona, per trobar el tresor amagat de l'amor. I no té cap regust de llei perquè **l'amor només es pot viure des de la llibertat**, de la pròpia motivació, de les ganes de donar-lo i rebre'l. On hi ha la llibertat d'estimar no hi cal "*manar*", només "*recomanar*", com un exercici de risc, de trobar gust a la vida. No és un altre manament a sumar als 613. És nou perquè ens l'ensenya ell. Per això ens diu "**com jo us he estimat.**" Després hi afegeix aquelles paraules tan misterioses: "*Ara és glorificat el Fill de l' Home.*" I aquest "*ara*" és el temps més immediat a la seva mort i fracàs aparent.. Quina manera tan estranya de batejar el fracàs i la mort com una "*glorificació.*" Però en realitat ens diu que si som capaços de donar la vida perquè estimem, no hi ha amor que fracassi, que faci estèril la seva missió. L'amor tard o d'hora **sempre és fecund**, com tota llavor que dóna fruit.**3. Un senyal distintiu** Repassem, les "Benaurances", el "Pare nostre", el resum del "judici final", tal com Mateu 25 ens ho proposa, moments especialment reveladors del món interior de Jesús i de les Comunitats Cristianes. I veurem que no ens parlen de situacions "purament" religioses, culturals, fervoroses, litúrgiques, viscudes al Temple. Ens parlen de "*pacificadors, de tenir fam i set de justícia, de misericòrdia, de perdonar, de donar pa al famolenc i visitar els malalts...*" De tot allò que, després de pregar, meditar i viure la presència de l' Esperit de Déu en les nostres vides, ho traduïm al carrer, al menjador de casa. Sembla un Evangelí **laic**, però carregat d'allò que **dóna vida a la vida: l'amor**. I per acabar de reblar el clau, Jesús segella el seu pensament amb aquesta sentència: "**Tothom coneixerà que sou deixebles meus...**" I és que l' amor és un motor **universal**, al qual no li calen lleis per moure el món. Només l'amor mou l'amor, com deia sant Joan de la Creu: "*Donde no hay amor, ponle amor i sacaràs amor.*"

ETIQUETES

LLIBERTAT LLEI MOTIVACIÓ AMOR